

[Carsten Andersen]

Hvis vi skal opfatte det sådan, som justitsministeren siger, er det så den enkelte medarbejder, der tager stilling til at levere de oplysninger videre? Hvis det er det, så kan jeg – selv om jeg er imod hele tankegangen i det – måske være bare 10 pct. beroliget, men der er så 90 pct. tilbage, der skal overbevises.

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvorfor man ikke kan vente på det udvalgsarbejde. Er det, fordi man ved, at skolefolkene og socialfolkene er durk imod dette forslag? Flytter man udvalgsarbejdet fra det centrale SSP-udvalg over til Retsudvalget herinde, fordi justitsministeren dér er mere sikker på at have flertal?

Hvad er SF's bekymring? SF er ikke ude efter politiet. SF mener, at vi skal have et godt politi i det her land. Men SF erkender også, at politiet ikke kan arbejde på den måde, at det skal ud at hente en samtykkeerklæring, inden det går i gang med sit efterforskningsarbejde. Hvis nogen foreslog det, ville SF være imod, fordi det ville forhindre et godt politi, at man skulle gå ud og spørge, om man måtte have lov til at efterforske den eller hin forbrydelse. Samtidig ville det inden for det sociale arbejde jo være fuldstændig malplaceret, at man lod være med at samarbejde om de her ting.

Jeg mangler svar på, om de videregivelser af oplysninger, der er i SSP-arbejdet – hvis de går ind som et led i efterforskningsarbejdet – vil være hindrende for domfældelse, når en efterforskning bygger på de oplysninger, der er hentet i SSP-samarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v.

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 17/1 90).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om døds-kriterium og transplantation m.v.

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.
(Fremsat 18/1 90).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

De forslag, vi skal behandle, og hvoraf jeg jo alene skal kommentere Kristeligt Folkepartis forslag, giver mig anledning til nogle indledende bemærkninger, først og fremmest fordi emnet rummer nogle alvorlige problemstillinger, som berører os alle, fordi det involverer centrale menneskelige og etiske aspekter. Det drejer sig om indførelse af et nyt døds-kriterium, hvornår man skal kunne foretage obduktion, og betingelserne for at kunne foretage transplantation.

Der har forud for fremsættelsen af forslagene gennem de seneste år været en lang – og jeg synes også, man må sige en nyttig – debat, hvor de væsentlige spørgsmål er blevet belyst under mange synsvinkler. Men nu er tiden efter regeringens opfattelse kommet, hvor det er rigtigt, at vi træffer en beslutning, og efter min opfattelse er det grundlag, regeringen har lagt frem i sit forslag, en velafbalanceret og rigtig løsning.

Til Kristeligt Folkepartis forslag vil jeg naturligvis knytte nogle kommentarer, idet forslaget kort fortalt går ud på, at hjertedøds-kriteriet skal være det eneste døds-kriterium, og at transplantation må foretages fra personer, når hjernefunktionen er uopretteligt ophørt, forudsat at personen har ladet sig registrere som donor i et edb-donorregister.

Det kommer vel ikke bag på nogen, at regeringen må tage afstand fra Kristeligt Folkepartis forslag, der jo bygger på den opfattelse, som flertallet i Det Etske Råd har givet udtryk for i den redegørelse, man fremlagde i december 1988. Jeg kan i den forbindelse bl.a. henvise til